

Brännkyrkabladet

Information från Brännkyrka församling Svenska kyrkan februari 2003

Församlingen får ett eget kyrkmuseum

Ombyggnaden av Brännkyrka kyrka är nu i full gång. Den första etappen omfattar undervåningen och sidolokalerna: sakristian och angränsande utrymmen.

I kyrkkällaren blir arbetena mer omfattande än beräknat. Bland annat måste golvet riktas upp. Av tidsmässiga och ekonomiska skäl måste därför omdaning av själva kyrkorummet anstå en tid.

I källaren kommer ett vackert tegelgolv att läggas, vilket ger lokalerna en mera sakral prägel. En del av källarens samlingsal kommer att inrättas som kyrkmuseum, där bland annat församlingens korskåpa från 1500-talet, antependierna från det gamla altaret samt en del inventarier från tiden före den senaste renoveringen på 1970-talet kommer att kunna beskådas. Sedan tidigare finns i ett par glasmontrar församlingens äldsta skruder. Även dessa kommer att få sin placering i museet.

Renoveringen av kyrkorummet beräknas komma igång tidigt under nästa år. TORIKIL NILSON

Kyrkorådet utlyser arkitektävling

Fruängens kyrka har alltmitt kommit att bli en kyrka där nya gudstjänstformer växer fram och prövas. Onsdagskvällarnas "Sökord: Gud" är ett bra exempel på detta.

Den nuvarande "kyrksalen" är ett rum med många fördelar. Det är flexibelt och passar för många olika verksamheter. Men för att gudstjänsterna, kyrkans primära uppgift, ska få fortsatt möjlighet att utvecklas, behövs ett riktigt kyrkorum i anslutning till kyrksalen. Ett rum avskilt för gudstjänst kan förhoppningsvis också få fler församlingsbor att välja Fruängens kyrka för dop, vigslar och begravningsgudstjänster.

Under februari utlyser kyrkorådet en arkitektävling, öppen för alla arkitekter som önskar delta. En jury med representanter för församlingen och fackmän får sedan i uppdrag att utse en vinnare. Självklart kommer församlingsborna att få möjlighet att ta del av förslagen och lämna synpunkter. Före sommaren ska tävlingen vara avgjord. Byggstart blir det 2004. TORIKIL NILSON

Lördagsgudstjänst med plats för de yngsta

Ett rikt gudstjänstliv kännetecknas av mångfald. Med början i februari firas i Brännkyrka kyrka gudstjänst även på lördagar. Det blir en enkel, familjevänlig och gagningskorta gudstjänst med mycket sång och bön. Barnkör medverkar för det mesta.

10.00 i Brännkyrka kyrka
lördagarna 15 februari,
15 mars, 12 april, 10 maj

Fruängens kyrka. Tillsammans skapar vi en ny gudstjänst.

FOTO: HÅKAN FLANK

En ny gudstjänst tar form

Känner du dig hemtam i kyrkan – eller går du sällan dit? Går du i gudstjänst då och då, men känner dig vilsen i alla ritualer? Eller innebär söndagens högmässa trygghet och vana, en välkänd inramning till ditt möte med Gud? Som gudstjänstfirare är vi alla olika, och våra behov och referensramar olika. Det är därför naturligt att våra gudstjänster lever och utvecklas – av oss tillsammans. Nu tar vi de första stegen. ▶ sid 2

Kom och sjung med i månadens psalm

Månadens psalm

478

FOTO: HÅKAN FLANK

Ju fler som sjunger, desto bättre psalmsång! Men för att kunna sjunga fritt och frimodigt måste man veta hur psalmen låter, vad man ska sjunga. Som ett steg på vägen kommer församlingen framöver att välja ut en "Månadens psalm" ur den rika skatt som vår psalmbok utgör. Den kommer att finnas med i alla våra gudstjänster under månaden, och kommer att övas med församlingen före söndagarnas gudstjänster.

"Du morgonstjärna mild och ren" får bli februari månads psalm. Den har nummer 478 i vår psalmbok.

"DU MORGONSTJÄRNA, MILD OCH REN" är en för tiden mera tillrättalagd textvariant av förra psalmbokens "Hell morgonstjärna, mild och ren". Den täcker in alla februaris söndagar, fast den egentligen är en av de stora psalmerna på Kyndelmässodagen. Ni vet den där dagen då Simeon fick se barnet bäras fram i templet och yttrade: "Herre, nu låter du din tjänare fara hädan i frid efter ditt ord, ty mina ögon har skådat frälsningen".

Melodin i psalm 478 är oerhört gammal. Den finns upptecknad i Frankfurt am Main år 1599 (efter äldre förebilder!) av Philip Nicolai, som även skrev texten. Philip Nicolai var teolog och tonsättare och verksam i bland annat Hamburg.

"Minns du psalmen?" – lunchmässa blir musikandakt

Musikandakten "Minns du psalmen?" ger oss rika tillfällen att sjunga med i gamla välkända psalmer – och en och annan lite nyare. Med början den 12 februari och sedan varannan onsdag, ojämna veckor, står "Minns du psalmen" på programmet. Jämna veckor blir det lunchmu-

Texten har reviderats av J. L. Runeberg 1857 och senast av Britt G. Hallqvist 1982. Ofta försvinner en del av den poetiska glansen i nya textbearbetningar, men här finns lyskraften kvar. Vilken text! "Du klara jaspis och rubin" – det strålar och gnistrar som ett helt juvelskrin! Melodin har du sjungit varje julotta fast i en stadig, lunkande fyrtakt. "Var hälsad, sköna morgonstund". Här har man tagit fram den gamla rytmiseringen och fått den att svänga till lite. Nytt vin i gamla läglar!

Du är väl med och hjälper till – så att vi när månaden är slut med friska stämmor kan få fram den rätta schvungen i den gamla melodin!

BIRGITTA WENSHEIM

Omtanke i vardagen grund för stöd i kris

TIETO ENATOR I ÄLVSJÖ samlades den 23 januari till sitt andra möte i krisstödsgruppen. En av gruppens experter resurspersoner är Brännkyrka församlings arbetslivspräst Stanley Rydell. Han hade bjudit in prästen och psykoterapeuten Claes-Otto Hammarlund, som talade om vad som händer vid omskakande händelser, och om hur man arbetar professionellt med krisstöd och arbetande samtal.

– Gruppen har fått igång ett dynamiskt samtal, som kan sammanfattas i insikten att tar vi hand om varandra till vardags blir vi bra på att stötta varandra i kris. Tieto Enator lever i en verklighet med kraftiga omstruktureringar. Därför är det här ett viktigt arbete som känns bra att få vara del av, säger Stanley Rydell. KM

Kyrkan kommer till skolan

FOTO: HÅKAN FLANK

Varje tisdagsförmiddag tar prästen Bea och diakonen Anders en rask promenad från Brännkyrka kyrka till Solbergaskolan. Målet är skolbiblioteket, där Anders och Bea är uppskattade representanter för vuxenvärlden. ▶ sid 2

Saknar du Månadsbladet?
Du som inte har möjlighet att hämta bladet i våra kyrkor kan få det hem-sänt. Kontakta växeln, tel 4471100.

Ledaren

Skriv om utbrändhet, sa redaktörn

NEJ! MITT SVAR KOM SPONTANT och omedelbart, nästan som en protest. Om utbrändhet har det redan skrivits så mycket. I dagspress, kvällspress och veckopress, i facklig press och i kyrklig press. Och om utbrändhet har det talats. Det har hållits föredrag, det har debatterats och diskuterats. Otaliga utbildningsdagar och temadagar har behandlat detta ämne. Såväl drabbade som specialister på området har uttalat sig. Och jag är varken det ena eller det andra. Den som inget vet ska vara tyst. Så om utbrändhet vill jag inte skriva.

MEN ATT PROBLEMET ÄR VERKLIGT och stort, det inser jag. Och att många är drabbade, också inom kyrkans värld. Människor som brinner som facklor för sin uppgift, människor som inte sparar sig, människor som bränner sitt ljus i båda ändar. Tills lågan en dag bara flämtar. Så kan väl inte Gud ha menat, sa redaktörn.

NEJ, SÄKERT INTE. Fast det där med att ge av sig själv, att offra sig för andra, är väl en biblisk tanke och ett kristet ideal? Jo, men den som ger så mycket att det inte finns något kvar har sedan ingenting att ge. Inget annat än tomhet. Kanske är det därför det heter: Älska din medmänniska som dig själv. Ge åt andra, men glöm inte dig själv. Också du behöver vila, avkoppling, tystnad och stillhet: rekreation!

MEN DET FINNS OCKSÅ, har jag förstått, en utbrändhet som inte beror på att man brunnit för mycket eller för fort. Det finns en utbrändhet som mera har att göra med att man inte får brinna alls, att man inte är efterfrågad med sina gåvor och möjligheter. En låga vill inte lysa för sig själv, den vill lysa för andra.

KANSKE HAR KYRKAN något att erbjuda både den som brunnit för mycket och den som

brunnit för lite. Stillhet och vila som ger krafterna åter för den ena, uppgifter och ansvar som ger mening för den andra.

"Det knäckta strået bryter han inte av, den tynande lågan släcker han inte", läser vi hos profeten Jesaja. Låt oss se det som ett löfte från den Gud som kan tända oss på nytt.

SKRIV OM UTBRÄNDHET, sa redaktörn. OK då. Fast mycket förenklat.

TORKIL NILSON
kyrkoherde

Reportaget

När kyrkan kommer till skolan har man mycket att prata om

Att vi människor behöver enkla och vardagliga möten med varandra – det är utgångspunkten för skolprästen Bea och skoldiakonen Anders. Alltså går de ut i ungdomarnas verklighet och visar att de finns tillgängliga. Resten brukar ge sig självt. I Solbergaskolans bibliotek får de snabbt händerna fulla.

VUXNA SOM HAR TID att prata, hjälpa till, bara vara – i skolans värld är de definitivt välkomna. Att Bea och Anders kommer från kyrkan upplevs inte som konstigt, mer som ett plus.

– Det känns liksom lättare att prata med dem än med andra vuxna, säger Erika i 6B. Det är kul också, man får lära sig mycket som man inte visste tidigare.

Patrick i 7B demonstrerar ett dataspel för Bea. Skolbiblioteket är populärt, och dragkraften beror delvis på det angränsande datarummet. Många vill spela spel eller ge sig ut på nätet.

FOTO: HÅKAN FLANK

Mikael Eklöf "Micke" är lärare i svenska och engelska och dessutom ansvarig för biblioteket. Han är glad för extrahjälpen från församlingen, inte minst för att det blir möjligt att hålla öppet längre än bara över lunchrasten.

– **VI HAR TYVÄRR INTE HAFT** så väldigt mycket resurser att satsa på biblioteket, men vi försöker göra mesta möjliga. Nu ska vi beställa en del nya böcker och spel, och det behövs.

Eleverna tycker nämligen att boksortimentet är lite magert. En dag i höstas beklagade sig Josefin och Sara i 6B för Bea: vi vill ha roligare böcker! Ja men, försök skaffa några då, sa Bea. Ring till bokförlagen och förklara läget. Försök!

Det gjorde tjejerna – och lagom till vårterminens start kunde de packa upp de första böckerna.

Då och då ber eleverna Anders och Bea om hjälp med skolarbetet.

– Läxhjälp är faktiskt ganska

Det är kul när Anders dyker upp i biblioteket tycker Josefin och Erika.

FOTO: HÅKAN FLANK

svårt, säger Anders och skrattar. Eleverna förväntar sig att vi ska kunna allt – men det är inte självklart att vi kommer ihåg allt i nians matte...

Solbergaskolan har periodvis varit ganska stökig, något som lugnat ner sig på senare år. Skolans rektor

Thomas Grahn ser positivt på församlingens närvaro.

– Det behövs fler vuxna som kan möta ungdomarna, som kan prata värderingar. En präst och en diakon, människor som lärt sig lyssna, är helt klart en resurs.

KARI MALMSTRÖM

Spelar du cittra eller vill du sy en Brännkyrkadräkt?

Här presenterar Kerstin Fries, församlingens ombud för studieförbundet Sensus, några av vårens studiecirkel.

"Cittrans vänner" har precis startat en ny termin. Gruppen består just nu av sju damer och en herre, så där finns plats för flera att spela med utan kostnad. Övning varje torsdag 10.00-12.00 i Brännkyrka församlingshus. Kontakta Kerstin Fries, telefon 647 33 93, för anmälan och information.

Församlingens studiesamarbete med Brännkyrka Hembygdsförening fortsätter. Den 3 februari 13.30 startade Alva Skoglund sin hantverkscirkel i föreningens lokaler i Lerkrogen, Götalandsvägen 224. I studieirkeln kan du få hjälp med knyppling, bildvävning och med att sy en Brännkyrkadräkt. Du kanske nöjer dig med att sy en ny blus, för med egen blus kan

du (om du är medlem i Hembygdsföreningen) få låna resten av dräkten, om du skulle vilja bära den vid något festligt tillfälle.

Hantverkscirkeln är kostnadsfri förutom material och beskrivningar. Alva Skoglund funderar även på att starta en handarbetscirkel på kvällstid. Är du intresserad av att delta, dag eller kväll, kontakta henne, telefon 86 47 85.

Tapetserarcirkeln "Stoppa om möbel", som startar den 11 februari, är som vanligt fulltecknad, väntelista finns för hösten.

Kring Herman Lindqvists bok "Historien om Sverige - så blev de första 14000 åren" vore det roligt att starta en cirkel. Skulle du vilja vara med, kontakta Kerstin, se telefon ovan!

► En ny gudstjänst tar form

I söndags, på Kyndelsmässodagen, firades som vanligt högmässa i Brännkyrka kyrka. Samtidigt, i Fruängens kyrka, firades "Fruängsmässa". Så kommer det att se ut på söndagarna hädanefter.

FÖRSAMLINGENS huvudgudstjänst, som enligt Kyrkoordningen måste firas, kommer att förläggas endast till Brännkyrka kyrka. Det blir en högmässa helt enligt Svenska kyrkans handbok – men ändå olik den som vi de senaste åren vant oss vid.

En av målsättningarna är att göra högmässan så rik som möjligt i musikaliskt hänseende – det blir mycket psalmsång!

I FRUÄNGENS KYRKA skapar vi något helt nytt. Fruängsmässan är en ny sorts gudstjänst, där enkelhet och delaktighet är nyckelord.

Gudstjänsten ska vara lättillgänglig också för den som inte är så kyrkvan. Barnen ska ha sin självklara plats, konfirmander och ungdomar ska medverka liksom frivilliga medarbetare och deltagare i gruppverksamhet och körer.

I stället för kyrkkaffe blir det kyrkfrukost, som serveras före gudstjänsten. Förkunnelsen, predikan, bryts ut ur gudstjänsten och ersätts av samtal, där alla får möjlighet att dela tankar och erfarenheter kring dagens ämne och bibeltexter.

UNDER VÅREN kommer de båda gudstjänsterna gradvis att växa fram och ta form. Två arbetsgrupper, en i varje kyrka, jobbar löpande med detta. Viktigt är att vi skapar tillsammans, att församlingsbor, förtroendevalda och anställda alla är delaktiga. Välkommen att vara med!

TORKIL NILSON

Nygammalt Brännkyrka Kafé

De tidigare "Liten samling" och "Brännkyrka Kafé", båda i Brännkyrka församlingshus, har slagits samman. Ur sammanslagningen har ett nytt Brännkyrka Kafé fötts. En torsdag i månaden inbjuder församlingen till denna träff för daglediga.

Platsen i huset är ny: Vi träffas i församlingssalen, Götalandsvägen 191. Tidpunkten på dagen är ny: Klockan 14.00 börjar vi.

Som tidigare vill träffen vara en öppen samling med plats för samtal och gemenskap. Varje gång blir det dessutom en programpunkt och en kort andakt.

Förhandsanmälan behövs inte. Kaffe, smörgås och kaka serveras till självkostnadspris 20 kronor.

Programpunkterna annonseras i morgontidningarnas predikoturer, i veckoannonsen i Mitt i Söderort samt på församlingens veckoaffisch. Håll utkik!

Datum för vårens Brännkyrka Kafé:

27 februari, 27 mars, 10 april, 8 maj.

Program 27/2:

Författaren Ylva Eggehorn berättar om sin barndoms hembygd Brännkyrka

Dagkollo på sportlovet!

Är du mellan 6 och 12 år?

Välkommen på dagkollo under sportlovsveckan 24-28 februari 9.00-16.00. För information, ring Yvonne Brisenheim, tel 447 11 22 eller 447 11 00 vx.

Porträttet

”Rollen som kyrkvård passar mig – den vill jag växa vidare i”

Jag kände mig fruktansvärt kluven. Tänkte: jag kan väl inte bli ”kyrk-tant” – men jag kunde inte låta bli, det var en väldigt stark dragning. Anne Magnusson skrattar när hon berättar om beslutet att bli kyrkvård i Brännkyrka församling. Nu ett drygt år senare vet hon att hon gjorde rätt.

I MÅNGA ÅR VAR KYRKAN nedprioriterad i Anne Magnussons liv. Sönerna Martin, Viktor och Gustav, nu 23, 17 och 13 år, familjeliv och yrkesarbete fyllde effektivt all ledig tid. Anne hade också bestämt tagit avstånd från kyrkan i ungdomen, även om hon i högsta grad är upp vuxen där. Pappa var präst i Lund, och flera i familjen har valt prästbanan.

– Men man kan inte ärva en tro. Det fanns många andra influenser när jag var ung. Jag engagerade mig politiskt, på vänsterkanten, slutade gå i kyrkan, och betraktade mig inte som troende.

FÖRST FÖR ETT TIOTAL ÅR SEDAN djupnade Annes ungdomliga ställningstagande till en öppen fråga: Har jag en tro? Hon återvände till kyrkan och gick allt oftare i gudstjänst. Sedan 1977 bodde familjen i Brännkyrka församling. Anne kunde se kyrkornet varenda dag, en liten men envis påminnelse.

– Djupt inom mig hade jag inte slängt ut alltihop. Jag har alltid trott på det godas kamp mot det onda. Nuförtiden kan jag säga att jag tror på Gud. Men det är svårt att få ihop det intellektuellt och känslomässigt, det är mycket jag fortfarande inte ”förstår”. Och det är ju egentligen omöjligt att förstå trons mysterium, även om det är en strävan.

Anne har nära till skratt, humor och själviro, liksom till allvar och eftertanke. Livsfrågor är ett genuint intresse hos henne. I jobbet som psykoterapeut möter hon ständigt människor och deras existentiella funderingar. Hon jobbar mycket, och är lika aktiv på fritiden. Kyrkan tar numera ganska stor plats.

ANNE OCH YNGSTE SONEN GUSTAV bor på Prästgårdsgården i Älvsjö. De trivs bra med varandra, men hinner inte alltid ses så ofta som de skulle vilja. På kvällarna tränar Gustav ju-jitsu och inne-

Kyrkan tar numera en stor plats i Anne Magnussons aktiva liv.

bandy, Anne sjunger i Brännkyrka Motettkör, deltar i kyrkvårdsträffar och går i gudstjänster.

– Jag är nog lite ”trist”, inte direkt äventyrylsten. Visst tycker jag om att ha roligt, men det finns mycket av präktig och duktig flicka i mig. Jag gillar opera, teater, umgänge med vänner, läser gärna och ser en hel del film. Jag skulle vilja resa mer, skulle gärna ge mig ut på några vandringsturer, men det är inte direkt så att jag längtar efter att flytta till Bali.

Hon skrattar igen, och verkar allt utom trist. Snarare harmonisk, som om hon trivs med sig själv.

– Jo, jag är oftast nöjd med livet. Jag känner mig öppen för allt. Det här med kyrkan är något jag håller på att undersöka just nu. Vi får se vad det blir. Kyrkvårdsrollen passar mig, den vill jag gärna växa vidare i.

Anne är med i den arbetsgrupp som fått i uppdrag att utveckla högmässöfirandet i Brännkyrka kyrka.

– Det är spännande med gudstjänstutveckling! Även om jag gillar struktur så är det viktigt att försöka motverka att det blir för stelt. Tanken att experimentera är bra, men det är också bra att förnya det gamla med varsam hand.

SÅ FUNDERAR HON VIDARE. ”Att gå i kyrkan” var förr en tradition. Nu har vi inte längre den traditionen. Vi ”helgar inte vilodagen”, utan åker till IKEA, följer barnen på matcher, storstädar. Kyrkan får inte riktigt plats. En utmaning alltså, att vara en kyrka i tiden. Men Anne ser inte särskilt modfärd ut, tvärtom.

– Kyrkan har förändrats i alla tider. Människors sysslande med existentiella frågor består, säger hon lugnt. Jag tror att alla har en gudslängtan, även om det kan finnas väldigt många lager emellan. Kyrkan har också många ytor utåt. Musiken fyller en viktig funktion – och se på Allhelgona och jul! Då kommer väldigt många till kyrkan, så det är klart att den behövs. KARI MALMSTRÖM

Brännkyrka-dräkt till salu

Storlek 44-46. Vill du lägga ett bud, kontakta Gudrun Bergman, tel 647 03 26. Dräkten är en de gåvor som skänktes till Fredsgruppens basar i november. Det dräkten inbringar går oavkortat till hjälpverksamhet.

Så här ser Brännkyrka-dräkten ut. Alva Skoglund, Fredrik Skoglund, Birgitta Ahl och Gun Fredblad-Widlund utanför hembygdsgården Lerkgögen.

FOTO: HANS CALLECRÅD

Vem får glädje av basarpengarna?

Flera av församlingens ideella grupper jobbar mycket aktivt med att samla pengar till olika angelägna ändamål. De årliga eller terminsvisa basarerna är en av de största intäktskällorna. Här får du veta vart pengarna tar vägen!

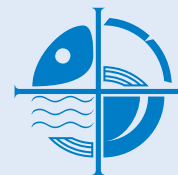
FREDGRUPPENS BASAR den 9 november förra året inbringade drygt 35000 kronor. 5 000 har gått till Eva Olofssons hem för barn och ungdomar i Bangkok, Thailand, och 5 000 till skollunch åt 50-60 barn i Jelgava, Lettland. Församlingens åtta fadderfamiljer i Jelgava har fått 4 000 kronor, liksom Lars Anders-

son för hjälp till två ryska barnhemsbarn, som får tillbringa sommar och jullov i Sverige. Efter fraktkostnader på 2000 kronor återstod 15000 som fördes över till detta år. 3000 har nyligen skickats till Sydafrika.

FRUÄNGENS KYRKLIGA SYFÖRENING hade basar den 23 november 2002. Resultatet blev 25 700 kronor som delats ut till bland andra Stadsmissionen, Frälsningsarmén och Handikappcenter i Åhus. Totalt har syföreningen i Fruängen under åren 1990-2002 skänkt 304 000 kronor till olika hjälporganisationer i Sverige. KARI MALMSTRÖM

Fredsgruppen träffas en måndagskväll/månad i Brännkyrka församlingshus, ungdomssalen. Ring Gudrun Bergman, tel 647 03 26.

Fruängens syförening träffas torsdagar jämna veckor 13.00-15.00 i sällskapsrummet, Fruängen. Kontakta Inger Palm, tel 88 10 85.

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLING

POSTADRESS
Box 64, 125 22 Älvsjö
TELEFON 08-447 11 00 VX
TELEFONTID må-fr 9.00-15.00
E-POST info@brannkyrka.org
WEBBPLATS www.brannkyrka.org

KYRKOHERDE Torkil Nilson, 447 11 13
KANSLICHEF Eva Jarenius, 447 11 03

BRÄNNKYRKA KYRKA OCH FÖRSAMLINGSEXPEDITION

BESÖKSADRESS
Götalandsvägen 189-191, Älvsjö
BESÖKSTID må-fr 9.00-15.00
FAX 08-86 09 22

MOTTAGNINGS- OCH TELEFONTIDER

PRÄSTER
Torkil Nilson
må 9.00-10.00, 447 11 13
Eva Ellnemyr
to 9.00-10.00, 447 11 14
Annika Fernberg
ti 11.00-12.00, 447 11 11
Inga-Brith Åkerman
fr 9.00-10.00, 447 11 12

DIAKON
Agneta Frisk,
on, fr 9.00-11.00, 447 11 04

MUSIKER
Birgitta Wensheim
on 9.00-11.00, 711 82 23
Peter Gunnarsson
ti 15.00-16.00, 447 11 06
Minna Heimo-Korhonen
ti 13.00-14.00, 447 11 06

BARNLEDARE
Åsa Bjerkerot
må 12.00-13.00, 447 11 05

FÖRSAMLINGSASSISTENT
Ingemar Cederlund
ti 11.00-12.00, 447 11 16

VAKTMÄSTARE
Werner Poppe, Henrik Bokedal,
Ann-Kristin Eriksson, 447 11 15

HUSMOR
Birgitta Samuelsson, 447 11 19

INFORMATÖR
Kari Malmström, 0708-476931

FRUÄNGENS KYRKA OCH FÖRSAMLINGSLOKALER

BESÖKSADRESS
Fruängen kyrkogata 3-7
FAX: 08-88 12 20

MOTTAGNINGS- OCH TELEFONTIDER

PRÄSTER
Torkil Nilson
ti 15.00-16.00, 447 11 24
Ingmar Johansson
to 11.00-12.00, 447 11 29
Beatrice Lönnqvist
må 11.00-12.00, 447 11 27
Tore Nydevik
on 15.00-16.00, 447 11 30
Bertil Närding
ti 11.00-12.00, 447 11 21
Stanley Rydell
to 11.00-12.00, 447 11 28

DIAKONER
Birgitta E Andersson
må, to 10.00-12.00, 447 11 25
Anders Sundberg
må 10.00-11.00, 447 11 29

FÖRSAMLINGSASSISTENT
Yvonne Brisenheim
to 13.00-15.00, 447 11 22

VAKTMÄSTARE
Gun Karlsson, Lars Andersson
447 11 24

BRÄNNKYRKA FÖRSAMLINGSBLAD
REDAKTÖR: KARI MALMSTRÖM
REDAKTIONSRÅD:
MAJVI ANDERSSON,
YVONNE BRISEHEIM, SVANTE HAGGREN,
ANNE MAGNUSSON, KARI MALMSTRÖM,
TORKIL NILSON, JOHAN NILSSON,
TORE NYDEVIK, MARIA STYF
ANSVARIG UTGIVARE: TORKIL NILSON

Internationella gruppens basar

lördag 22 mars 11.00-14.00
i Fruängens kyrka

Servering, lotterier, brödbord, loppis, underhållning.

Gåvor till försäljningen emottages tacksamt och kan lämnas till expeditionen i Fruängens kyrka vardagar 10.00-17.00 fram till fredag 21 mars.

Välkommen!

INTERNATIONELLA GRUPPEN

REPRESENTANTER FÖR UTLANDSKYRKAN, SVENSKA KYRKANS MISSION,
LUTHERHJÄLPEN OCH FREDSGRUPPEN I SAMVERKAN

Biomatinén lever – i barnens egen filmklubb

”Roliga timmen” – så heter Brännkyrka församlings barnfilmklubb där man varje helgfri lördag under terminerna visar film i två lokaler – Fruängens kyrksal och Brännkyrka församlinghus.

Nästan fullsatt när Ingemar visade ”Skönheten och odjuret” i Brännkyrka församlingssal.

FOTO: STAFFAN TÖRNQVIST

FILM ÄR BÄST PÅ BIO, det är de flesta överens om. ”Roliga timmen” visar bra barnfilm på stor duk och har för det mesta café i foajén. Här hålls gamla tiders matinétradition levande och lockar ständigt nya generationer barn.

– ”Roliga timmen” är faktiskt en av församlingens äldsta verksamheter, be-

filmklubben
Roliga timmen
varje lördag!

11.00 Fruängens kyrksal
15.00 Brännkyrka församlingssal

rättat församlingsassistent Ingemar Cederlund. Jag har själv ansvarat för den i 24 år, och redan när jag tog över var den etablerad sedan länge.

DE FILMER SOM VISAS är så gott som alla barn tillåtna, någon enstaka kan ha åldersgräns på sju år. Filmerna är relativt nya, sådana som gått på bio under det senaste året, men ibland dyker även en och annan klassiker upp.

– Det här är en samlingsplats för både barn och vuxna, ett ställe där man knyter nya kontakter och pratar med varandra. Det är uppskattat – en ensam video

i soffan kan inte ersätta biokänslan och upplevelsen tillsammans med andra, fortsätter Ingemar.

MEDLEMSANTALET ÄR stadigt högt men ”Roliga timmen” har plats för fler biosugna. Medlemskort kostar 60 kronor per termin, även för vuxna, och gäller på båda filmvisningsställena.

Vill du ha ett program över vårens filmer, ring 447 11 00 eller besök www.brannkyrka.org

KARI MALMSTRÖM

På nya jobb

Från Brännkyrka till Church of England

Bo Rosengren fyller i dagarna 65 år och går därmed i pension. Den 26 januari predikade han för sista gången som komminister i församlingen.

BO KOM TILL Brännkyrka våren 1997, och har blivit uppskattad för sin frimodighet och folklighet, både som förkunnare och själavårdare. Bo har ett starkt socialt engagemang. När han bestämde sig för att bli präst var han trettio år och jobbade inom socialtjänsten. Prästvigd blev han 1972.

– **JAG TROR PÅ** en kyrka som går ut, som besöker folk. Man lär sig något hela tiden, får inblickar i livsöden, yrken, boenden. Jag har besökt alla mina dopfamiljer och de flesta anhöriga inför begravning-

Bo Rosengren avskedspredikade i Brännkyrka kyrka den 26 januari.

FOTO: THORJ ANDERSSON

– Att komma till Brännkyrka var lite av att återvända till rötterna. Det kändes också bra att avsluta den yrkesaktiva tiden som ”vanlig fotpräst” ute bland människor.

BOSSE PLANERAR ATT bli en aktiv pensionär. Extraknäcket som taxiförare, sex barn, nio barnbarn och ett brinnande intresse för lagsporter räcker en bra bit. Dessutom hoppas han kunna byta land för en tid.

– Jag gillar att vara präst, och jag är väldigt förtjust i England. Inom engelska kyrkan, Church of England, kan man jobba som oavlönad präst och det låter enormt lockande. Jag har gått en kurs för att förbereda mig, och anmält att jag är intresserad. Det vore väldigt kul om det gick att genomföra.

KARI MALMSTRÖM

ar. Hembesök är jätteviktiga, och köksbordet är helt klart bäst som samtalsplats!

ATT BO, ELLER BOSSE som han oftast kallas, är en kille från söder om söder hörs direkt.

Prästyrket har genom åren fört honom till Småland, Östergötland, Sörmland, Ångermanland och sedan Sörmland igen. Men hjärtat har alltid klappat lite extra för Stockholms söderort.

Ann-Kristin är vår nya vaktmästare

Ann-Kristin Eriksson är sedan 1 december vaktmästare i församlingen. Hon jobbar huvudsakligen i Brännkyrka kyrka, men syns även till i Fruängen. Bland annat ansvarar hon för onsdagens sopplunch varannan vecka.

Anki är 53 år och bor i Huddinge med maken Bo, som är brandman. Hon har tre utflugna barn och tre barnbarn, plus bonusbarn och bonusbarnbarn.

– Jag har varit i ”branschen” länge, säger hon, och menar då kyrkvaktmästarbranschen.

I tio år jobbade hon i Bredåkra kyrka i Ronneby församling med många olika vaktmästarsysslor. Anki blev Stockholmsbo 1990, arbetade ett antal år inom barnomsorgen men återvände sedan till ”branschen”. Hon kommer närmast från Sankt Mikaelns församling i Vårby, där hon varit i två och ett halvt år.

– Som vaktmästare har man ett kul, självständigt och omväxlande jobb, och det trivs jag med. Jag trivs också redan väldigt bra här i Brännkyrka.

Jag och Gud

Gud bor i våra möten

Ingemar Johansson,
pastorsadjunkt:

ATT VARA PRÄST HANDLAR i mångt och mycket om att arbeta med ”stororden”. Ett sådant storord är frälsning.

UNDER MIN UPPVÄXT och långt upp i vuxen ålder levde jag i föreställningen att den kristna kyrkan är den frälsta människans gemenskap – frälst i bemärkelsen färdig, hemma hos sig själv, hel – och därför kände jag mig aldrig riktigt hemma i fromma sammanhang. Färdig eller hel var det minsta jag var eller kände mig och vid närmare eftertanke kommer jag nog aldrig att bli riktigt färdig eller rumsren.

Men till min stora glädje och tröst har jag upptäckt att Nya testamentets författare inte heller verkar känna igen sig i beskrivningen av kyrkan som den frälsta människans gemenskap. De verkar snarare beskriva kyrkan som den brustna människans gemenskap, eller, ska vi säga, den förlåtna – förlåtande – människans gemenskap. Ju äldre jag blir desto mer övertygad blir jag om att jag inte är ensam om att inte få mitt liv att riktigt gå ihop. Att jag just därför behöver stå i ett förlåtande, livsbejakande sammanhang för att leva någorlunda helt. Gång på gång upptäcker jag att jag behöver lära mig att se på mig själv och omgivningen med större ömhet och kärlek – på det sätt Jesus ser på oss – för att livet ska bli gott, så gott det nu kan bli.

FÖR MIG BLEV DETTA PÅTAGLIGT en vinterdag för ett antal år sedan när min pappa ringde och berättade att han hade cancer. Under hans sjukdomsperiod får jag chansen att vara med honom en sista gång. Tre veckor senare är han död. Vi får tre dagar och kvällar tillsammans. Vi gråter, berättar minnen, skrattar, jag håller konstant hans hand, smeker honom över kinden och vi ber tillsammans. Jag hjälper honom så gott jag kan att förbereda sig för det oundvikliga. Eller är det han som förbereder mig, jag vet inte?

Det är något märkligt med en döende människa. Konstigt nog kan närheten till döden vara fylld med nåd och hopp. Ett hopp som verkar födas i själva det existentiella mötet. Pappa och jag hade inte haft den lättaste relationen genom åren. Vi hade haft svårt att nå varandra. Men nu kommunicerar vi med varandra bortom alla ord. Och sorgens mynt visar sin andra sida: kärleken. Vi ser på varandra och ömhet strömmar ur hans ögon och från hans svaga händer.

Nu vågar han den närhet han inte tidigare vågat. Han vågar visa sig svag. Det känns som om han i mötet med döden växer till en ny mognad. Och han säger: ”Jag går mot en verklighet som är mycket större än den här. Jag går till Gud.” Han ger mig sin välsignelse, den bekräftelse jag från tonårstiden längtat efter. Det sista som händer är att vi försonas med varandra. Förlåtelsen är total.

VAD HAR NU DETTA MED FRÄLSNING ATT GÖRA? Jag trodde under många år att frälsning var en privatsak mellan mig och Gud, men idag anar jag att frälsning har lika mycket med våra relationer till-, och med varandra att göra. Att frälsning är ett relationsbegrepp, ett dubbelexponerat relationsbegrepp. Att Gud – det liv som söker oss – bor i vår omsorg om varandra. Den trons hemlighet som ligger i att när vi vågar dela vår brustenhets med varandra – utan att döma eller fördömas – har det en läkande effekt på oss.

VAG BÖRJAR ALLT MER ATT ANA att det är det som är själva poängen med den kristna kyrkans existens. Att det är vårt bidrag till den övriga mänskligheten. Jesus sa: ”ett nytt bud ger jag er, att ni ska älska varandra som jag har älskat er”.

Med värmade vinterhälsningar!

Per siktar på lärarjobb

Per Johansson lämnade Brännkyrka i början av januari, efter 13 år i församlingens tjänst.

– Jag har trivts väldigt bra, men kände att det var dags att gå vidare, säger han.

Per kom till Brännkyrka som församlingsassistent och har de senaste åren jobbat som vaktmästare och kanslist. Nu siktar han på en lärarutbildning för att så småningom kunna jobba som lärare, ett yrke som alltid intresserat honom.